

Протокол

№

гр. София, 05.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11677** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 13,30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Г. Г. К. – редовно призован, не се явява. Представява се от адв. П. с пълномощно по делото на лист 68 и 85.

ОТВЕТНИКЪТ – ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА – редовно призован, не се явява. Представява се от юриск. Р. с днес представено пълномощно.

СПП – редовно призована, не се представява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата с приложенията.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА писмо от Изпълнителна агенция за българите в чужбина (ИАБЧ), постъпило по делото на 21.11.2025 г. с приложено заверено копие на Правилник за дейността на ИАБЧ по удостоверение на български произход.

Адв. П.: Поддържам жалбата. Да се приемат представените писмени доказателства с жалбата и с преписката.

Представям и моля да приемете договор за правна помощ и списък на разноските. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Ю. Р.: Оспорвам жалбата като недопустима. Да се приемат представените писмени доказателства с преписката. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЛАГА като доказателства по делото докладваните в днешното съдебно заседание документи.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. П.: Настоящото производство не е за придобиване на българско гражданство или натурализация. Това е за издаване на удостоверение за български произход административен документ с удостоверяващ характер, който законът изрично изисква за предоставяне за издаване на виза „Д“ във връзка с разрешение за постоянно пребиваване. Това разграничение е ключово, защото ИАБЧ няма правомощията да оценява политико-правните принадлежности, културните и най-вече да приравнява българщината. Нейната компетентност е ограничена да удостовери единствено произхода, въз основа на официални документи.

В случая по делото ние сме предоставили официални документи, които административният орган не е оспорил. Сред тези са: удостоверение за българско гражданство; удостоверение за полагане на военна служба; удостоверение за завършено образование. Това са документи на възходящите на жалбоподателя, като се има предвид, че те са до втора сребрена линия. Доказателства, които сме приложили, и при това положение ИАБЧ е действала в условията на обвързана компетентност и би трябвало да издаде удостоверение за български произход. Вместо това самият орган си е позволил да въведе несъществуващи критерии като народност, религия, традиционна българска именна система и най-вече генетична връзка. Тези критерии не са предвидени в нито един закон; нито в Закона за българите живеещи извън Република България, нито в Закона за чужденците в Република България, нито в който и да е подзаконов нормативен акт.

Следва изрично да се подчертае, че ИА не за първи път мотивира своите откази с твърденията, че възходящите на заявителите не са с българска народност като представя това като определящо за произхода на заявителите. Подобно изискване не съществува никъде в правния мир и няма законова рамка. С тези действия административният орган е излязъл извън пределите на своята компетентност. Нарушил е принципа на законността и е превърнал удостоверителното производство в оценително, каквото законът не допуска.

Предвид изложеното, моля да отмените оспорената заповед като незаконосъобразна и да върнете преписката за ново произнасяне със задължителни указания за тълкуване и прилагане на закона. Претендирам разноски. Прилагам писмена защита.

Ю.. Р.: Лицето е подало документи за получаване на виза „Д“. В тази процедура по Закона за чужденците на Република България, когато те се отнасят към тази ситуация, се обръщат към Агенцията, съответните консулски служби, за потвърждаване с участието на лицето кандидат за получаване на виза „Д“. Предоставят се необходимите документи, като в самия Закон за чужденците няма регулиране на въпроса, а съществува, относно българския произход, който се изисква по облекчен ред, за да се получи виза или други разрешения за постоянно и продължително пребиваване на територията на страната, обаче такава има в Закона за българите живеещи извън Република България, който дава определени понятия кой е българин, който се отъждествява с български произход, защото за български произход изобщо няма нормативна дефиниция. Има ред за доказване, а именно чл. 3, ал. 1, а именно българският произход се доказва с документ, издаден от български или чужд държавен орган или от Българската православна църква. Ако не може това да се докаже законодателят е предвидил алтернатива с ал. 2, че този произход може да се докаже по общия исков ред. Ние тук имаме административна процедура. Агенцията е получила входящи документи заедно с преводите и установява, че заявителят Г. Г. К. е с народност евреин. В извадката от Националния регистър на населението на държавата И., Г. К. – по националност евреин. Документ, който е удостоверение за раждане на майка му – народност евреин; документи предоставени от Царство България. Става въпрос за баба му – възходящ на заявителя, която се казва Р. Баба му Р. е българска гражданка, поданка от еврейска народност, както са я вписали, родена 1932 г. в България. Завършила, учила – това всичко се установява. Безспорно се установява факта, че възходящият на заявителя е български гражданин, втора степен. Невъзможно да се установи българският произход, защото документите издадени от официалния орган не са приети, разгледани, говорят, че човекът няма български произход и съответно му е било отказано и на това е основана издадената заповед.

Съгласен съм частично, че религиозното и културното е прекалено, но все пак говорим за административна процедура, която се основава преди всичко на тези документи, които са предоставени от заявителя.

Изхождайки от това, естествено е, че административният директор на Агенцията приема решение за издаване на заповед за отказ. При това, това по никакъв начин, подчертавам още веднъж, по никакъв начин не пречатства на лицето да се обърне и по общия ред да докаже българския си произход, защото ние тук сме обвързани с предписанията на Административнопроцесуалния кодекс, който не дава възможност за допълнително разследване, изследване, изискване на допълнителни доказателства. Те като цяло са били достатъчни поне по преценката на заявителя. Той е предоставил официални документи. Никой не отрича съдържанието им и въз основа на тях е прието съответното решение.

Адв. П.: Твърдението, че народността е определяща за произхода няма нормативна уредба. Нито в Закона за българските граждани, нито в Закона за чужденците в Република България, нито в Правилника, по който се води. В ИАБЧ не съществува такова изискване. Законът единствено борава с юридическата категория българин, която е доказване чрез родова връзка с възходящ български гражданин.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,42 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: